

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i avfallsförordningen (2020:614)

SFS 2026:678

Publicerad
den 28 maj 2026

Utfärdad den 21 maj 2026

Regeringen föreskriver¹ i fråga om avfallsförordningen (2020:614)²

dels att 1 kap. 5–14 a §§, 5 kap. 18 § och 9–11 kap. ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 5 kap. 18 § ska utgå,

dels att nuvarande 1 kap. 15–20 §§ ska betecknas 1 kap. 5–10 §§,

dels att 1 kap. 1, 2 och 4 §§ och den nya 5 §, 3 kap. 3–7, 19, 25, 27, 28 och 38 §§, 4 kap. 1, 10, 12, 18, 20, 21, 32 och 33 §§, 5 kap. 13, 15 och 16 §§, 6 kap. 1 och 10 §§, 7 kap. 1, 2, 4, 9–11 §§ och rubrikerna närmast före 1 kap. 2 § och 7 kap. 9 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 3 kap. 2 § ska lyda ”Skyldigheter för avfallsinnehavaren”,

dels att det ska införas två nya kapitel, 9 kap. och 10 kap., nitton nya paragrafer, 3 kap. 2 a, 25 a, 35 a och 41 a–41 c §§, 4 kap. 6 a och 11 a–11 d §§, 5 kap. 15 a §, 7 kap. 2 a–2 c, 9 a och 16–18 §§, en ny bilaga, bilaga 4, och närmast före 3 kap. 41 a §, 4 kap. 11 a §, 7 kap. 9 a, 16 och 17 §§ nya rubriker av följande lydelse.

1 kap.

1 §³ Denna förordning innehåller bestämmelser om avfall, avfallens hantering och avfallsförebyggande åtgärder.

Förordningen är meddelad med stöd av

- 15 kap. 15 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 40 §,
- 15 kap. 42 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 32 §,
- 15 kap. 44 § miljöbalken i fråga om 9 kap. 5 och 6 §§,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall och om upphävande av vissa direktiv, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/851.

² Senaste lydelse av

1 kap. 5 a § 2025:15	9 kap. 4 § 2022:1307
1 kap.8 § 2025:820	9 kap. 11 a § 2026:99
1 kap. 9 § 2022:1307	10 kap. 1 § 2022:361
1 kap. 10 § 2020:1302	10 kap. 2 § 2022:361
1 kap. 11 § 2025:820	10 kap. 3 § 2026:361.
1 kap. 12 § 2025:820	10 kap. 4 § 2022:361
1 kap. 13 § 2022:1307	11 kap. 1 § 2022:361
1 kap. 14 a § 2021:1008	11 kap. 2 § 2022:361
5 kap. 18 § 2022:1307	rubriken närmast före 9 kap. 11 a § 2026:99
9 kap. 1 § 2022:1307	rubriken till 10 kap. 2022:361
9 kap. 2 § 2022:1307	rubriken till 11 kap. 2022:361.
9 kap. 3 § 2022:1307	

³ Senaste lydelse 2026:361.

- 15 kap. 49 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 2–29, 31, 32 och 35–39 §§, 41 a § 2 och 3, 41 b och 41 c §§, 4 kap. 5, 8–10, 12–19, 24, 25, 30 och 31 §§, 5 kap. 15 och 15 a §§ och 8 kap. 1 §,
- 15 kap. 50 § miljöbalken i fråga om 7 kap. 1 §,
- 15 kap. 51 § miljöbalken i fråga om 2 kap. 1–4 §§, 3 kap. 27, 30 och 33 §§, 4 kap. 1, 2, 4, 6 a, 7, 20–23 och 29 §§ och 8 kap. 7–10 §§,
- 15 kap. 52 § miljöbalken i fråga om 3 kap. 34 och 41 §§, 41 a § 1 och 41 c §, 4 kap. 11 a–11 c §§, 6 kap. 1–8, 11–16 och 18–24 §§, 7 kap. 2–10 a §§ och 9 kap. 7 §,
- 15 kap. 53 § miljöbalken i fråga om 5 kap. 1–14 §§,
- 15 kap. 54 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 26 och 27 §§,
- 15 kap. 56 § miljöbalken i fråga om 4 kap. 35 §,
- 8 kap. 11 § regeringsformen i fråga om 4 kap. 33 och 34 §§ och 8 kap. 6 och 6 a §§, och
- 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

Ord och uttryck

2 § I denna förordning avses med

batteri: detsamma som i förordning (EU) 2023/1542,

bästa tillgängliga teknik: detsamma som i industriutsläppsförordningen (2013:250),

deponiavfall: avfall som inte lämpar sig för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning eller förbränning,

elavfall: detsamma som i förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning,

elutrustning: detsamma som i förordningen om producentansvar för elutrustning,

farligt avfall: avfall som i bilaga 3 beskrivs med en avfallskod markerad med en asterisk (*),

fastighetsnära insamling: insamling av avfall från en fastighet där avfall produceras, eller om insamling från fastigheten inte är möjlig med hänsyn till trafiksäkerheten eller till fastighetens utformning eller lokalisering, insamling av avfall från en plats så nära fastigheten som möjligt, dock högst 400 meter från gränsen till fastigheten,

fiskeredskap: detsamma som i förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiskeredskap,

förbränningsanläggning: detsamma som i förordningen (2013:253) om förbränning av avfall,

förpackning: detsamma som i förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar,

förpackningsavfall: detsamma som i förordningen om producentansvar för förpackningar,

hushåll: en bostad som en eller flera personer använder permanent eller som fritidsboende,

icke-farligt avfall: avfall som inte är farligt avfall,

konsumentelavfall: detsamma som i förordningen om producentansvar för elutrustning,

livsmedelsavfall: livsmedel enligt definitionen i artikel 2 i förordning (EG) nr 178/2002 som har blivit avfall,

PCB-produkt: detsamma som i förordningen (2007:19) om PCB m.m.,

regenerering av spillolja: ett materialåtervinningsförfarande där basolja framställs genom att raffinera spillolja,

restavfall: blandat brännbart kommunalt avfall som inte är skrymmande och som återstår när annat avfall sorterats ut för att samlas in separat,

resursåtervinning: alla former av återvinning utom energiåtervinning och uppberedning till material som ska användas som bränsle eller någon annan energikälla,

samla in avfall separat: samla in avfall och, i syfte att underlätta behandling av avfallet, genomföra insamlingen på ett sådant sätt att olika avfallsslag hålls åtskilda efter avfallstyp och avfallets natur,

serveringsställe: en inrättning där det bedrivs näringsverksamhet som består i att servera mat eller dryck till allmänheten och där möjlighet ges till förtäring på stället,

skrymmande avfall: avfall som på grund av sin storlek kräver särskild insamling,

spillolja: avfall som utgörs av mineralbaserad smörjolja, syntetisk smörjolja eller olja som varit avsedd för ett industriellt ändamål,

textilavfall: avfall som består av kläder av textil, hemtextil, inredningstextil, väskor av textil och accessoarer av textil,

återfylla: att återvinna lämpligt icke-farligt avfall genom att använda det för att återställa urschaktade områden eller vid landskapsmodellering, om avfallet som används ersätter material som inte utgör avfall och begränsas till den mängd som är nödvändig.

4 §⁴ I övrigt har ord och uttryck i denna förordning samma betydelse som i 15 kap. miljöbalken.

5 § Denna förordning ska inte tillämpas på

1. förorenad jord och annat naturligt material som inte har grävts ut,
2. naturligt material från jord- eller skogsbruk som används inom jord- eller skogsbruk eller för energiproduktion och där användningen inte skadar eller innebär någon olägenhet för människors hälsa eller miljön,
3. utvinningsavfall som omfattas av förordningen (2013:319) om utvinningsavfall,
4. använt kärnbränsle eller kärnavfall enligt lagen (1984:3) om kärnteknisk verksamhet eller radioaktivt avfall som avses i strålskyddslagen (2018:396),
5. utrangerade explosiva varor,
6. animaliska biprodukter och produkter som framställts av dem och som
 - a) omfattas av förordning (EG) nr 1069/2009, och
 - b) är avsedda för annat än förbränning, deponering eller biogas- eller komposteringsanläggning,
7. kroppar från djur som
 - a) har dött på annat sätt än genom slakt eller som har avlivats för att utrota epizootiska sjukdomar, och
 - b) bortskaffas enligt förordning (EG) nr 1069/2009,
8. koldioxid som avskiljs och transporteras för att lagras geologiskt samt koldioxid som lagras geologiskt, och
9. ämnen som är avsedda för användning som foderråvaror enligt definitionen i artikel 3.2 g i förordning (EG) nr 767/2009 och som inte består av eller innehåller animaliska biprodukter.

Bestämmelser om att denna förordning inte ska tillämpas på vissa icke-förorenade schaktmassor finns i 15 kap. 3 § miljöbalken.

⁴ Senaste lydelse 2025:820.

2 a § Yrkesmässiga verksamheter som har avfall ska, utöver de avfallsslag som anges i 2 §, sortera ut åtminstone följande avfallsslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. förbrukat matfett,
2. förbrukat kontorspapper, och
3. blandat brännbart avfall som inte är kommunalt avfall eller skrymmande och som återstår när annat avfall sorterats ut för att samlas in separat.

Yrkesmässiga verksamheter ska även sortera ut de avfallsslag som framgår av bilaga 3 och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall, om avfallet produceras i verksamheten och utsorteringen behövs för att uppfylla ansvaret enligt 15 kap. 17, 18 och 26 §§ miljöbalken.

3 §⁵ Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om att avfall ska sorteras på något annat sätt än vad som anges i 2 och 2 a §§ om det innehåller ämnen eller består av material som omöjliggör eller avsevärt försvårar förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning.

4 §⁶ Kommunen får, i fråga om det avfall som kommunen ansvarar för, meddela föreskrifter om

1. att ytterligare avfallsslag, utöver de som anges i 2 §, ska sorteras ut och förvaras skilda från varandra och från annat avfall, och
2. att avfallsslagen i 2 § 1, 3–5, 8, 9, 12, 15 och 16 ska sorteras ytterligare om det är miljömässigt motiverat.

Kommunen får också meddela föreskrifter om att skrymmande kommunalt avfall får samlas in med icke-skrymmande kommunalt avfall av samma material.

5 §⁷ Ett hushåll som producerar avfall ska lämna det utsorterade avfallet till ett insamlingsystem som tillhandahålls av

1. en kommun, om kommunen ansvarar för avfallet, eller
2. någon som är skyldig att ta emot avfallet på grund av producentansvar.

Om trädgårds- och parkavfall får omhändertas på något annat sätt enligt 4 kap. 13 §, behöver det inte lämnas enligt första stycket 1. Detsamma gäller livsmedels- eller köksavfall som anmälts för kompostering enligt 5 kap. 15 §.

6 §⁸ Den som har avfall som har producerats i samband med en verksamhet ska lämna det utsorterade avfallet till ett insamlingsystem som tillhandahålls av

1. en kommun, om kommunen ansvarar för avfallet, eller
2. någon som är skyldig att ta emot avfallet på grund av producentansvar.

Om trädgårds- och parkavfall får omhändertas på något annat sätt enligt 4 kap. 13 §, behöver det inte lämnas enligt första stycket 1. Detsamma gäller livsmedels- eller köksavfall som anmälts för kompostering enligt 5 kap. 15 §.

I 15 kap. 17 och 18 §§ miljöbalken finns det bestämmelser om avfallsproducentens och avfallsinnehavarens ansvar för att hantera avfall.

⁵ Senaste lydelse 2025:820.

⁶ Senaste lydelse 2025:820.

⁷ Senaste lydelse 2025:820.

⁸ Senaste lydelse 2025:820.

7 §⁹ Den som har bioavfall ska sortera ut åtminstone följande biologiskt nedbrytbara avfallsslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. trädgårds- eller parkavfall som innehåller invasiva främmande arter som finns upptagna på unionsförteckningen enligt förordning (EU) nr 1143/2014 eller på den nationella förteckningen enligt förordningen (2026:311) om invasiva främmande arter, eller som omfattas av sådana nödåtgärder som en medlemsstat får vidta enligt artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1143/2014,

2. annat trädgårds- och parkavfall än sådant som avses i 1, och

3. biologiskt nedbrytbart livsmedels- eller köksavfall.

Första stycket 3 omfattar ätlig olja eller liknande flytande ätligt fett men inte annat flytande bioavfall. I fråga om förbrukat matfett i yrkesmässiga verksamheter ska 2 a § tillämpas.

Om någon har fått dispens enligt 28 § från kravet på separat insamling av de avfallsslag som anges i första stycket, eller om det har meddelats föreskrifter om undantag från kravet på separat insamling som omfattar avfallslagen, ska utsortering i stället göras på ett sätt som möjliggör en insamling enligt beslutet om dispens eller föreskrifterna.

19 §¹⁰ Den som producerar bygg- och rivningsavfall ska, utöver vad som gäller enligt andra bestämmelser i detta kapitel, på den plats där avfallet uppkom, sortera ut åtminstone följande avfallsslag och förvara dem skilda från varandra och från annat avfall:

1. trä,

2. mineral som består av betong, tegel, klinker, keramik eller sten,

3. metall,

4. glas,

5. plast, och

6. gips.

Kraven i första stycket gäller inte avfall som

1. utgörs av konstruktioner där ämnen eller föremål sammanfogats på ett sätt som gör att separering inte är tekniskt genomförbar med hänsyn till god praxis för avfallsinsamling, eller

2. är förorenade på ett sätt som gör att inblandning i det övriga utsorterade avfallet försvårar eller omöjliggör den lämpligaste behandlingen enligt avfallshierarkin i 15 kap. 11 § miljöbalken.

25 §¹¹ Den som samlar in avfall som har sorterats ut enligt 2 § 1–8 och 11–14 och 2 a § första stycket 1 och 2 ska samla in avfallet separat i syfte att avfallet ska förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas.

Den som samlar in avfall som har sorterats ut enligt 2 § 9, 10, 15 och 16 och 2 a § andra stycket ska samla in avfallet separat i syfte att möjliggöra den lämpligaste behandlingen enligt 4 kap. denna förordning och 15 kap. 10 och 11 §§ miljöbalken.

25 a § Avfall som har samlats in separat enligt 25 § första stycket får inte blandas med annat avfall eller material med andra egenskaper, om det medför att avfallet inte kan förberedas för återanvändning eller material-

⁹ Senaste lydelse 2026:312.

¹⁰ Senaste lydelse 2025:820.

¹¹ Senaste lydelse 2025:820.

återvinnas så att en hög kvalitet på produkten eller det återvunna materialet uppnås.

27 §¹² Kommunen får i det enskilda fallet ge en fastighetsägare eller en verksamhet dispens från kravet på utsortering av bioavfall, förpackningsavfall och skrymmande kommunalt avfall, om

1. det skulle leda till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid utsortering,

2. utsorteringen inte leder till det bästa miljömässiga resultatet på grund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av avfallsslagen, eller

3. utsorteringen skulle medföra oskäligen ekonomiska kostnader enligt 30 §.

En dispens ska ges för ett eller flera avfallsslag och ska gälla för en bestämd tid.

28 §¹³ Naturvårdsverket får i det enskilda fallet ge en kommun eller en producentansvarsorganisation dispens från kravet på separat insamling av biologiskt nedbrytbart livsmedels- eller köksavfall, förpackningsavfall och skrymmande kommunalt avfall, om

1. det skulle leda till ett återvinningsresultat som är kvalitetsmässigt jämförbart med det som uppnås vid separat insamling,

2. det inte leder till det bästa miljömässiga resultatet att samla in avfallet separat på grund av den sammanlagda miljöpåverkan från hanteringen av de aktuella avfallsslagen,

3. det med hänsyn till god praxis för avfallsinsamling inte är tekniskt genomförbart att samla in avfallet separat, eller

4. den separata insamlingen skulle medföra oskäligen ekonomiska kostnader enligt 30 §.

En dispens ska

1. ges för ett eller flera avfallsslag,

2. gälla för en bestämd tid,

3. avse geografiska områden eller grupper av fastigheter eller verksamheter, och

4. innehålla villkor om hur insamlingen av avfallet i stället ska ske.

Naturvårdsverket ska vid prövningen av en ansökan om dispens enligt första stycket beakta god praxis för separat insamling av avfall och annan utveckling inom avfallshanteringen.

35 a § Förbrukat kontorspapper som har producerats i en yrkesmässig verksamhet får samlas in tillsammans med returpapper som producerats i samma verksamhet.

Om förbrukat kontorspapper och returpapper samlas in tillsammans behöver avfallsslagen inte förvaras skilda från varandra vid utsorteringen.

38 § Kommunen ska inrätta ett system för insamling av det avfall som kommunen ansvarar för och som inte ska samlas in fastighetsnära. Systemet ska utformas på ett sätt som

1. underlättar för hushåll och andra innehavare att lämna ifrån sig avfallet, och

2. innebär att avfallet samlas in separat och hanteras så att det kan behandlas i enlighet med avfallshierarkin i 15 kap. 11 § miljöbalken.

¹² Senaste lydelse 2025:820.

¹³ Senaste lydelse 2025:820.

Kommunala föreskrifter

41 a § Kommunen får meddela föreskrifter om

1. hur utrymmen, behållare och andra anordningar för hantering av avfall ska vara utformade och skötas,
2. att vissa avfallsslag ska förvaras och transporteras skilt från annat avfall, och
3. skyldighet att vidta andra åtgärder i fråga om förvaring och transport av avfall som är nödvändiga av återanvändnings- eller återvinningskäl eller av andra hälso- eller miljöskäl.

41 b § Kommunen får meddela närmare föreskrifter om hanteringen av det avfall som kommunen ansvarar för.

41 c § Föreskrifter enligt 41 a och 41 b §§ får inte avse hantering av avfall som en producent eller producentansvarsorganisation hanterat enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av 15 kap. 32–34 §§ miljöbalken.

Föreskrifter enligt 41 a § 1 får inte avse hur mottagnings- och behandlingsanordningar för avfall i hamnar ska vara beskaffade och skötas.

Föreskrifter enligt 41 a § 1 får inte heller hindra en fastighetsägare från att bekosta ett dyrare system för insamling av förpackningsavfall än det som kommunen tillhandahåller, om insamlingssystemet

1. uppfyller kraven på fastighetsnära insamling i 6 kap. 3 eller 4 § förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar,
2. leder till ett återvinningsresultat som är likvärdigt med den kommunala avfallshanteringen, och
3. inte försvårar kommunens separata insamling av förpackningsavfallet.

4 kap.

1 §¹⁴ I detta kapitel finns det bestämmelser om

1. val av behandlingsmetod,
2. mål på avfallsområdet,
3. erbjudanden till andra att förbereda avfall för återanvändning,
4. ytterligare sortering för att främja materialåtervinning,
5. förbud mot förbränning och deponering, och
6. behandling av särskilda avfallsslag.

I 15 kap. 11 § miljöbalken finns det en avfallshierarki med en prioritetsordning för behandling av avfall.

6 a § Varje kommun ska besluta om egna mål och åtgärder för att

1. förebygga avfall, och
2. begränsa nedskräpningen.

Kommunen ska informera Naturvårdsverket om de mål och åtgärder som har beslutats.

10 §¹⁵ Avfall som har samlats in separat enligt 3 kap. 25 § första stycket i syfte att förberedas för återanvändning eller materialåtervinnas får inte förbrännas.

Det gäller dock inte avfall som har producerats vid behandling av avfall, inbegripet sådan beredning före behandling som avses i R 12 i bilaga 1, om

¹⁴ Senaste lydelse 2025:820.

¹⁵ Senaste lydelse 2025:820.

förbränning är den lämpligaste behandlingen enligt avfallshierarkin i 15 kap. 11 § miljöbalken.

SFS 2026:678

Skyldigheter i samband med att avfall tas emot för förbränning och deponering

11 a § Den som vill lämna avfall till förbränning ska visa att avfallet får förbrännas genom att lämna de uppgifter som anges i 21 och 22 §§ förordningen (2013:253) om förbränning av avfall. Uppgifterna ska lämnas till den som driver förbränningsanläggningen innan avfallet lämnas över.

Första stycket gäller inte avfall som förts in eller importerats till Sverige i enlighet med förordning (EU) 2024/1157.

11 b § I 21 och 22 §§ förordningen (2013:253) om förbränning av avfall finns bestämmelser om skyldigheter för den som driver en förbränningsanläggning att skaffa sig information och att kontrollera det avfall som tas emot för förbränning.

En förbränningsanläggning får endast ta emot avfall som får förbrännas enligt 10 §. Om en förbränningsanläggning erbjuder att ta emot sådant avfall som inte får förbrännas enligt 10 § ska förbränningsanläggningen upplysa tillsynsmyndigheten om detta så snart som möjligt.

11 c § Naturvårdsverket får meddela ytterligare föreskrifter om

1. vilka åtgärder den som vill förbränna avfall ska vidta och vilka uppgifter som behöver överlämnas till verksamhetsutövaren enligt 11 a §, och

2. vilken kontroll som verksamhetsutövaren som bedriver en avfallsförbränningsanläggning eller en samförbränningsanläggning ska göra i samband med att avfall tas emot för förbränning enligt 11 b §.

11 d § I förordningen (2001:512) om deponering av avfall finns skyldigheter i samband med att avfall tas emot för deponering.

12 §¹⁶ I 15 kap. 11 § miljöbalken finns bestämmelser om val av behandlingsmetod när en kommun eller någon annan yrkesmässigt samlar in och behandlar bioavfall.

Bioavfall som innehåller någon av följande invasiva främmande arter ska dock förbrännas eller behandlas på något annat sätt som förhindrar spridning av arten:

1. en art som är upptagen på unionsförteckningen enligt förordning (EU) nr 1143/2014,

2. en art som är upptagen på den nationella förteckningen enligt förordningen (2026:311) om invasiva främmande arter, eller

3. en art som omfattas av sådana nödåtgärder som en medlemsstat får vidta enligt artikel 10.1 i förordning (EU) nr 1143/2014.

18 §¹⁷ Den som behandlar spillolja ska vid val av behandlingsmetod prioritera regenerering av spilloljan, om det inte är lämpligare med någon annan behandling i enlighet med avfallshierarkin i 15 kap. 11 § miljöbalken.

Den som hanterar spillolja ska se till att spilloljan inte blandas med spilloljor som har andra egenskaper eller med andra typer av avfall eller ämnen på ett sätt som hindrar materialåtervinning.

¹⁶ Senaste lydelse 2026:312.

¹⁷ Senaste lydelse 2025:820.

20 §¹⁸ Farligt avfall som har blandats eller späts ut i strid med 19 § ska separeras, om det är tekniskt möjligt och nödvändigt för att uppfylla kraven i 15 kap. 10 § miljöbalken om att hanteringen inte ska skada eller orsaka risk för skada på människors hälsa eller miljön.

21 §¹⁹ Bestämmelserna om blandning av farligt avfall i 19 och 20 §§ ska inte tillämpas i fråga om en sådan blandning av avfall som har gjorts eller görs

1. av någon vars hantering av avfallet omfattas av ett sådant tillstånd eller en sådan anmälan som avses i 9 kap. 6 § miljöbalken,

2. på ett sätt som innebär att hanteringen uppfyller kraven i 15 kap. 10 § miljöbalken om att hanteringen inte ska skada eller orsaka risk för skada på människors hälsa eller miljön, och

3. med användning av bästa tillgängliga teknik eller den bättre teknik som följer av 2 kap. miljöbalken.

32 §²⁰ Frågor om dispens från dumpningsförbud enligt 15 kap. 42 § miljöbalken prövas av

1. Havs- och vattenmyndigheten, om prövningen avser dumpning i

a) Sveriges ekonomiska zon, eller

b) något av två eller flera områden som inte ligger inom ett och samma län, och

2. länsstyrelsen i det län där avfallet avses att dumpas, om dispensfrågan inte ska prövas av Havs- och vattenmyndigheten enligt 1.

Innan Havs- och vattenmyndigheten beslutar i en dispensfråga som avses i första stycket 1 b ska myndigheten ge de berörda länsstyrelserna tillfälle att yttra sig. Länsstyrelsen ska underrätta Havs- och vattenmyndigheten om de beslut som fattas enligt första stycket 2.

En dispens ska avse ett visst slag och en viss mängd avfall samt tiden, platsen och sättet för dumpningen.

33 §²¹ Havs- och vattenmyndigheten får meddela föreskrifter om verkställigheten av 15 kap. 40–42 §§ miljöbalken. Innan myndigheten meddelar sådana föreskrifter ska myndigheten ge de berörda länsstyrelserna, Naturvårdsverket, Kustbevakningen, Sveriges geologiska undersökning och Tullverket tillfälle att yttra sig.

5 kap.

13 § En anmälan enligt 10 eller 11 § ska innehålla

1. sökandens namn och adress,

2. sökandens person- eller organisationsnummer, eller om sådant inte finns, sökandens skatteregistreringsnummer,

3. en kortfattad beskrivning av verksamheten, och

4. en uppgift om var verksamheten bedrivs.

Vid en anmälan enligt 10 § ska det av beskrivningen enligt första stycket 3 framgå på vilket sätt bestämmelserna i 3 kap. om separat insamling av avfall uppfylls.

¹⁸ Senaste lydelse 2025:820.

¹⁹ Senaste lydelse 2025:820.

²⁰ Senaste lydelse 2025:820.

²¹ Senaste lydelse 2025:820.

15 §²² Om en fastighetsinnehavare avser att på fastigheten kompostera biologiskt nedbrytbart livsmedels- eller köksavfall, som kommunen ansvarar för enligt 15 kap. 12 § miljöbalken, ska fastighetsinnehavaren anmäla det till kommunen.

15 a § Kommunen får meddela föreskrifter om hur en anmälan enligt 15 § ska göras.

16 § Länsstyrelsen ska föra ett register över de verksamheter som har tillstånd enligt 1 § eller är anmälda enligt 7, 10 eller 11 §.

Länsstyrelsen ska ensam eller tillsammans med andra länsstyrelser på en webbplats informera om vilka verksamhetsutövare som har tillstånd eller som är anmälda.

6 kap.

1 §²³ Den som producerar farligt avfall i eller i samband med en yrkesmässig verksamhet ska för varje typ av farligt avfall anteckna uppgifter om

1. var avfallet producerats,
2. datum för borttransport,
3. transportsätt,
4. vem som ska transportera bort avfallet,
5. avfallets vikt i kilogram, och
6. den mottagare och den plats där avfallet ska hanteras på annat sätt än genom att mottagaren transporterar eller lastar om det.

Uppgifterna ska antecknas innan transporten påbörjas.

10 § Uppgifterna i avfallsregistret får användas av Naturvårdsverket för

1. tillsyn,
2. framställande av statistik,
3. rapportering till Europeiska kommissionen och annan internationell rapportering, och
4. Naturvårdsverkets verksamhet i övrigt.

7 kap.

1 §²⁴ En kommun ska senast den 30 juni varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket om det avfall som har samlats in av kommunen under föregående kalenderår.

Uppgifterna ska även omfatta kommunalt avfall som har samlats in på uppdrag av kommunen, det avfall som omfattas av en dispens enligt 15 kap. 20 § miljöbalken och anmälda komposter enligt 5 kap. 15 §.

Första och andra styckena gäller inte uppgifter

1. om sådant avfall som kommunen har lämnat till en producentansvarsorganisation
 - a) som är godkänd enligt 56 § förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning, eller
 - b) enligt förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiskeredskap, eller
2. som kommunen har lämnat till Naturvårdsverket enligt förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar.

²² Ändringen innebär bland annat att andra stycket tas bort.

²³ Ändringen innebär att tredje stycket tas bort.

²⁴ Senaste lydelse 2022:1308.

2 §²⁵ Den som yrkesmässigt samlar in kommunalt avfall ska senast den 31 mars varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket. Uppgifterna ska avse kommunalt avfall som samlats in under föregående kalenderår från en

1. detaljhandel,
2. yrkesmässig verksamhet, om avfallet består av
 - a) förbrukat matfett,
 - b) förbrukat kontorspapper,
 - c) returpapper, eller
3. verksamhet som fått dispens enligt 15 kap. 21 § miljöbalken.

Rapporteringskyldigheterna ska uppfyllas av den som driver en detaljhandel eller en yrkesmässig verksamhet, om verksamheten behandlar avfallet själv. Om avfallet samlas in av kommunen gäller rapporteringskyldigheten enligt 1 §.

Rapporteringskyldigheterna gäller inte för det avfall som omfattas av ett system för utökat producentansvar för avfallshantering.

2 a § De uppgifter om avfall som ska lämnas enligt 1 och 2 §§ ska innehålla uppgifter om vikt i kilogram.

Uppgifterna om avfall ska redovisas fördelat på följande typer av avfall:

1. papper och papp (avfallstyp 20 01 01 i bilaga 3),
2. glas (avfallstyp 20 01 02 i bilaga 3),
3. biologiskt nedbrytbart livsmedels- eller köksavfall (avfallstyp 20 01 08 i bilaga 3), fördelat på
 - a) avfall från hushåll, och
 - b) avfall från storkök, restauranger, livsmedelsbutiker och andra verksamheter,
4. kläder och textilier (avfallstyperna 20 01 10 och 20 01 11 i bilaga 3),
5. ätlig olja och ätligt fett (avfallstyp 20 01 25 i bilaga 3),
6. trä (avfallstyp 20 01 37* och 20 01 38 i bilaga 3),
7. plast (avfallstyp 20 01 39 i bilaga 3),
8. metaller (avfallstyp 20 01 40 i bilaga 3),
9. trädgårds- och parkavfall (avfallstyp 20 02 01 i bilaga 3),
10. skrymmande avfall (avfallstyp 20 03 07 i bilaga 3),
11. farligt avfall (dock inte avfallstyp 20 01 37*),
12. blandat kommunalt avfall (avfallstyp 20 03 01 i bilaga 3),
13. avfall från gatuhållning (avfallstyp 20 03 03 i bilaga 3), och
14. annat kommunalt avfall.

Livsmedels- eller köksavfall som har separerats och komposterats vid källan ska anges i antal komposter per kommun.

2 b § Den som är rapporteringskyldig enligt 1 och 2 §§ ska även redovisa hur mycket av varje avfallstyp enligt 2 a § som har lämnats för att

1. förberedas för återanvändning,
2. materialåtervinnas,
3. energiåtervinnas,
4. återvinnas på något annat sätt,
5. deponeras, eller
6. bortskaffas på något annat sätt.

Av uppgifterna ska det också framgå till vilken verksamhetsutövare som avfallet har lämnats för behandling.

²⁵ Senaste lydelse 2022:1308.

Rapporteringskyldigheten enligt första stycket gäller även om avfallet har behandlats av samma verksamhet som har producerat eller samlat in det.

2 c § Behandlingsanläggningar ska senast den 31 mars varje år lämna uppgifter till Naturvårdsverket om hur mycket kommunalt avfall som tagits emot föregående kalenderår, fördelat på

1. avfallstyperna i 2 a §, och
2. hur stor andel av avfallet som
 - a) förberetts för återanvändning,
 - b) materialåtervunnits,
 - c) energiåtervunnits,
 - d) återvunnits på annat sätt,
 - e) deponerats, eller
 - f) bortskaffats på annat sätt.

4 §²⁶ Den som från Sverige låter transportera kommunalt avfall eller icke-farligt bygg- och rivningsavfall som består av annat än naturligt förekommande material som omfattas av avfallstyp 17 05 04 i bilaga 3, ska senast den 31 mars varje år till Naturvårdsverket lämna uppgifter om

1. vikten i kilogram på det avfall som har transporterats till ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) för behandling,
2. vikten i kilogram på det avfall som har exporterats till ett land utanför EES för behandling, och
3. hur det avfall som avses i 1 och 2 har behandlats uppdelat på de behandlingsmetoder som anges i 2 c § 2.

Uppgifterna som lämnas enligt första stycket 1 och 2 ska avse föregående kalenderår och redovisas fördelat på de avfallstyper som anges i 2 a §.

Första stycket gäller inte avfall som omfattas av förordningen (2022:1274) om producentansvar för förpackningar eller förordningen (2022:1276) om producentansvar för elutrustning.

Lämna uppgifter till Naturvårdsverket på begäran

9 § Den som vidtar avfallsförebyggande åtgärder och den som producerar eller på något annat sätt hanterar avfall eller produkter för återanvändning ska på Naturvårdsverkets begäran lämna de uppgifter som myndigheten behöver för att rapportera i enlighet med direktiv 2008/98/EG eller förordning 2150/2002. Uppgifterna ska lämnas inom den tid och på det sätt som Naturvårdsverket bestämmer.

Möjlighet att lämna uppgifter digitalt

9 a § Naturvårdsverket ska se till att det är möjligt för den som är rapporteringsskyldig enligt detta kapitel att lämna uppgifterna digitalt.

10 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om

1. skyldighet att lämna uppgifter om avfallets sammansättning och ursprung,
2. vilka beräkningsmetoder som ska användas när uppgifter lämnas enligt detta kapitel, och
3. skyldighet att lämna ytterligare uppgifter om avfall, avfallshantering och avfallsförebyggande åtgärder, om uppgifterna behövs i rapporteringen till följd av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

²⁶ Senaste lydelse 2022:1307.

11 § Naturvårdsverket ska rapportera till

1. Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 37 i direktiv 2008/98/EG, och

2. Europeiska kommissionen (Eurostat) i enlighet med förordning 2150/2002.

Inför rapporteringen ska Naturvårdsverket inhämta synpunkter från Regeringskansliet.

Vid rapporteringen ska Naturvårdsverket beakta de genomförandebeslut och andra akter som antagits under direktiv 2008/98/EG i relevanta delar. Uppgifter om resursåtervinningsförfaranden ska redovisas separat.

Uppgifter i miljörapporten får användas för rapportering

16 § Naturvårdsverket får vid rapportering till Europeiska kommissionen använda de uppgifter om avfall som en verksamhetsutövare har lämnat i en miljörapport enligt förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

Statistik

17 § Naturvårdsverket får, för att ta fram statistik och förslaget till den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet, använda uppgifter som

1. lämnas till Naturvårdsverket enligt denna förordning, och

2. verksamhetsutövare lämnar i en miljörapport enligt förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd.

18 § Naturvårdsverket är ansvarig för statistik om avfall enligt förordningen (2001:100) om den officiella statistiken.

9 kap. Avfallsplaner och avfallsförebyggande program**Nationell avfallsplan och avfallsförebyggande program**

1 § Naturvårdsverket ska ta fram förslag till en nationell avfallsplan och ett avfallsförebyggande program.

Förslagen ska omfatta Sveriges hela geografiska territorium och uppfylla kraven i bilaga 4.

När förslagen tas fram ska Naturvårdsverket

1. på lämpligt sätt ge företrädare för länsstyrelserna, kommunerna och näringslivet tillfälle att yttra sig över underlagen till avfallsplanen och avfallsprogrammet,

2. följa kraven i fråga om allmänhetens medverkan i artikel 31 i direktiv 2008/98/EG, och

3. följa kraven i fråga om samarbete med övriga berörda medlemsstater och med Europeiska kommissionen i artikel 32 i direktiv 2008/98/EG.

2 § Naturvårdsverket ska utvärdera den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet åtminstone vart sjätte år eller när Naturvårdsverket bedömer att planen eller programmet behöver uppdateras.

Om Naturvårdsverket bedömer att planen eller programmet behöver uppdateras, ska ett förslag till uppdatering av relevanta delar utarbetas enligt 1 § andra och tredje styckena.

3 § De förslag som tas fram av Naturvårdsverket enligt 1 och 2 §§ ska lämnas till regeringen, om inte regeringen beslutar något annat. Förslagen ska lämnas till regeringen senast ett år innan den nationella planen och det avfallsförebyggande programmet ska lämnas till Europeiska kommissionen.

4 § Naturvårdsverket ska informera Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 33 i direktiv 2008/98/EG efter att beslut om den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet har fattats.

5 § Om Naturvårdsverket begär det, ska kommuner och andra berörda myndigheter och verksamheter ta fram de uppgifter som behövs för att utarbeta förslagen till den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet. De ska lämna uppgifterna till Naturvårdsverket.

6 § Naturvårdsverket får meddela ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som ska lämnas som underlag till förslagen till den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet.

7 § Naturvårdsverket får meddela föreskrifter om upphävande av föreskrifter om innehållet i de kommunala avfallsplanerna.

Strategiska miljöbedömningar

8 § Naturvårdsverket ska vid utarbetandet av förslaget till den nationella avfallsplanen och det avfallsförebyggande programmet vid behov göra en strategisk miljöbedömning enligt 6 kap. miljöbalken och miljöbedömningsförordningen (2017:966).

Behörig myndighet för förebyggande av livsmedelsavfall

9 § Naturvårdsverket är behörig myndighet för samordningen av åtgärder för förebyggande av livsmedelsavfall i enlighet med artikel 29 a.2 i direktiv 2008/98/EG.

10 kap. Övriga bestämmelser

Tillsyn och marknadskontroll

1 § Tillsynsmyndigheten ska för verksamheter som yrkesmässigt samlar in eller transporterar avfall särskilt kontrollera

1. varifrån avfallet kommer,
2. avfallens typ och mängd,
3. var avfallet ska lämnas efter insamlingen eller transporten, och
4. att hanteringen av avfall uppfyller kraven i 15 kap. 10 § miljöbalken.

2 § Tillsynsmyndigheten ska särskilt kontrollera de uppgifter som rapporteras till myndigheten enligt denna förordning och förordningar om system för utökat producentansvar för avfallshantering som har meddelats med stöd av 15 kap. 32 § miljöbalken. Kontrollen ska avse

1. tillförlitligheten av uppgifterna, och
2. att uppgifterna är fullständiga och korrekta.

3 § Tillsynsmyndigheterna ska hämta in synpunkter från Tullverket i frågor som rör tillsynen över att förordning (EU) 2024/1157 följs.

4 § Ytterligare bestämmelser om tillsyn och marknadskontroll finns i 26 kap. miljöbalken och i miljötillsynsförordningen (2011:13).

SFS 2026:678

Naturvårdsverkets ansvar för utvärdering, uppföljning och vägledning

5 § Naturvårdsverket ska ansvara för uppföljning och utvärdering på avfallsområdet. Naturvårdsverket ska följa utvecklingen, hålla regeringen informerad om utvecklingen och föreslå åtgärder vid behov.

Avgifter

6 § Bestämmelser om avgifter finns i 27 kap. miljöbalken och i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.

Straff och sanktioner

7 § Bestämmelser om straff finns i 29 kap. miljöbalken.

Bestämmelser om miljöstraffsavgifter finns i förordningen (2012:259) om miljöstraffsavgifter.

Bestämmelser om ansvar och förverkande på grund av transporter i strid med förordning (EG) nr 1013/2006 finns i 29 kap. 12 § miljöbalken och i lagen (2000:1225) om straff för smuggling.

Överklagande

8 § Bestämmelser om överklagande finns i 19 kap. 1 § miljöbalken och i 1 kap. 2 § och 5 kap. lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 2026.

2. De nya bestämmelserna i 7 kap. 1–2 c §§ tillämpas första gången för uppgifter som avser juli–december 2026.

3. Naturvårdsverket ska första gången lämna förslag till en nationell avfallsplan och ett avfallsförebyggande program enligt 9 kap. 1 § till regeringen senast den 28 februari 2028.

4. Bestämmelserna i 7 kap. 1, 2 och 10 §§ i den äldre lydelsen gäller fortfarande för uppgifter som avser tiden före ikraftträdandet.

5. Den upphävda bestämmelsen i 9 kap. 11 § gäller fortfarande, dock längst till dess att ett förslag till en ny avfallsplan och ett nytt avfallsförebyggande program har lämnats in till regeringen enligt den nya bestämmelsen i 9 kap. 1 §.

På regeringens vägnar

JOHAN BRITZ

Anna Cedrum
(Klimat- och
näringslivsdepartementet)

Innehållet i förslagen till nationell avfallsplan och avfallsförebyggande program

Den nationella avfallsplanen

Följande delar ska ingå i förslaget till den nationella avfallsplanen:

1. en analys av den nuvarande situationen när det gäller avfallshanteringen nationellt, regionalt och lokalt,
2. en redovisning av de åtgärder som ska vidtas för att förbättra förberedelser för återanvändning, materialåtervinning, återvinning och bortskaffande av avfall och en utvärdering av hur planen kommer att bidra till måluppfyllelse,
3. uppgifter om genererat avfall när det gäller typ, mängd och ursprung och om genererat avfall som sannolikt kommer att transporteras från eller till Sverige och en bedömning av avfallsflödenas framtida utveckling,
4. uppgifter om de större anläggningar som är i drift för bortskaffande och återvinning, inbegripet eventuella särskilda lösningar för
 - a) spilloljor,
 - b) farligt avfall,
 - c) avfall som innehåller betydande mängder råvaror av avgörande betydelse, eller
 - d) avfallsflöden som omfattas av särskild unionslagstiftning,
5. en bedömning av behovet av att
 - a) lägga ned befintliga avfallsanläggningar,
 - b) behovet av ytterligare infrastruktur i form av avfallsanläggningar, och
 - c) en bedömning av vilka investeringar och andra ekonomiska resurser som behövs, också för lokala myndigheter, för att tillgodose dessa behov,
6. uppgifter om nedlagda deponier och en bedömning av risken för olägenheter för människors hälsa och miljön för varje nedlagd deponi och uppgifter om vidtagna och planerade åtgärder för efterbehandling,
7. upplysningar om eventuella åtgärder som behövs för uppnåendet av de mål som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/850 eller i strategiska dokument,
8. en bedömning av befintliga system för insamling av avfall, där det ska ingå uppgifter om
 - a) vilka material och geografiska områden som omfattas av separat insamling,
 - b) åtgärder för att få den separata insamlingen att fungera bättre, och
 - c) eventuella undantag som beviljats från krav på separat insamling enligt 3 kap. 27 och 28 §§, och
 - d) behovet av nya insamlingssystem,
9. information om framtida kapacitet och behov av anläggningar för bortskaffande eller återvinning av det svenska avfallet i landet eller i Europeiska unionen i övrigt,
10. en övergripande beskrivning av avfallshanteringen, inbegripet planerad teknik och planerade metoder för avfallshanteringen och av hanteringen av det avfall som medför särskilda problem vid hanteringen,
11. en beskrivning av åtgärder för att motverka och förebygga all slags nedskräpning och för att städa upp alla typer av skräp,
12. en sammanställning av beslutade kvalitativa eller kvantitativa indikatorer och mål för
 - a) mängden avfall som genereras,
 - b) behandlingen av det genererade avfallet, och

c) kommunalt avfall som bortskaffas eller blir föremål för energiåtervinning,

13. en beskrivning av ansvarsfördelningen mellan de offentliga och privata aktörer som ordnar avfallshantering,

14. ett särskilt avsnitt om förpackningar och platser för insamling av förpackningsavfall, åtgärder för att förebygga att förpackningsavfall produceras och åtgärder för att främja återanvändning av förpackningar,

15. ett särskilt avsnitt om de åtgärder som har vidtagits för att nå målen för förberedelse för återanvändning, materialåtervinning och annan återvinning i artikel 11.2 i direktiv 2008/98/EG och målen för minskning av det biologiskt nedbrytbara kommunala avfall som går till deponier i artikel 5 i direktiv 1999/31/EG i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/850,

16. ett särskilt avsnitt om förebyggandet av nedskräpning enligt kraven i artikel 13 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område och artikel 11 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område, och

17. annat som Naturvårdsverket bedömer är viktigt för att avfallsplanen ska få effekt.

Avfallsförebyggande programmet

Förslaget till ett avfallsförebyggande program ska innehålla en beskrivning av åtgärder för att

1. främja och stödja hållbara produktions- och konsumtionsmodeller,
2. uppmuntra utformning, tillverkning och användning av produkter som är resurseffektiva, hållbara (bland annat i fråga om livslängd och frånvaro av planerat åldrande), reparerbara, återanvändningsbara och uppgraderingsbara,
3. förhindra att produkter som innehåller råvaror av avgörande betydelse blir avfall,
4. uppmuntra återanvändning av produkter och inrättandet av system som främjar reparation och återanvändning, särskilt för elutrustning, textilier, möbler, förpackningar, byggnadsmaterial och byggprodukter,
5. uppmuntra, på lämpligt sätt och utan att det påverkar immateriella äganderättigheter, tillgången till reservdelar, bruksanvisningar, teknisk information eller andra instrument eller annan utrustning eller programvara som gör att produkter kan repareras och återanvändas utan att kvaliteten eller säkerheten äventyras,
6. minska avfallsgenerering i processer inom industriproduktion, mineralutvinning, tillverkning och bygg- och rivningsverksamhet, med beaktande av bästa tillgängliga teknik,
7. minska generering av livsmedelsavfall i primärproduktionen, inom bearbetning och tillverkning, i detaljhandel och annan livsmedelsdistribution, i restauranger och cateringtjänster och i hushållen, som ett bidrag till Förenta nationernas mål för hållbar utveckling att globalt halvera livsmedelsavfallet per capita på detaljhandels- och konsumentnivå och minska livsmedelsförluster längs produktions- och leveranskedjan senast 2030,
8. uppmuntra livsmedelsdonationer och annan omfördelning av livsmedel, så att användningen som människoföda prioriteras framför att livsmedlen används som foder eller upparbetas till produkter som inte är livsmedel,

9. förebygga livsmedelsavfall,

10. främja en minskning av halten av farliga ämnen i material och produkter, utan att det påverkar harmoniserade rättsliga krav som fastställs på unionsnivå för materialen och produkterna, och se till att alla leverantörer av en vara enligt artikel 3.33 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG tillhandahåller den information som avses i artikel 33.1 i den förordningen till Europeiska kemikaliemyndigheten,

11. minska genereringen av avfall, i synnerhet avfall som inte är lämpligt för förberedelse för återanvändning eller materialåtervinning,

12. identifiera de produkter som är de största källorna till nedskräpning, särskilt i naturen och i haven, och vidta lämpliga åtgärder för att förebygga och minska nedskräpning från sådana produkter,

13. stoppa genereringen av marint skräp som ett bidrag till Förenta nationernas mål för hållbar utveckling om att förhindra och avsevärt minska alla slags havsföroreningar, och

14. utveckla och stödja informationskampanjer för att öka medvetenheten om avfallsförebyggande och nedskräpning, och

15. en beskrivning av de åtgärder som har vidtagits som förtecknas i bilaga IVa till direktiv 2008/98/EG, en utvärdering av exemplen på åtgärder i bilaga IV till samma direktiv eller andra lämpliga åtgärder samt en beskrivning av eventuella andra åtgärder som Naturvårdsverket anser bidrar till att göra det avfallsförebyggande arbetet framgångsrikt.